

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

14. Amor inimicorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

fiat; nec dedignetur, quod fecit Christus, face-
re Christianus. Cùm enim ad pedes fratris in-
clinatur corpus, etiam in corde ipso vel excita-
tur, vel, si iam erat, confirmatur ipsius humili-
tatis affectus.

De amore inimicorum.

CAPVT XIII.

SEquitur de dilectione inimicorum. Et no-
standum, quod qui est in congregatione, spe-
cialiter debet conari vt inimicos amet, & ad a-
mandum se prouocet. Præceptum enim est Sal-
uatoris, vt inimici diligantur. Diligite inimicos *Matth. 5.*
vestros, benefacite his qui oderunt vos. Augu-
stinus. In mandatis Dei nihil est mirabilius:
quàm quòd præcipimur diligere inimicos. Et
quibusdam videtur impossibile, quòd eos dili-
gant; quod ex defectu sapientiæ accidit. Ad lu-
men enim sapientiæ satis apparere potest, ini-
micos esse diligendos, non odiendos. Octo ve-
rò sunt, quæ si diligenter attendantur, non tan-
ta difficultas in dilectione inimicorum esse cre-
detur. Primum, est status ipsius inimici, qui ti-
bi iniuriatus est, & non vult satisfacere. Est e-
nim spiritualiter mortuus. Ipse enim quasi insa-
nus manus in se iecit, quando tibi iniuriam in-
tulit. Homo per malitiam occidit animam su- *Sap. 16.*
am. Magna crudelitas est, insanire in fratrem
mortuum: cui compassio debetur. Crudeliores
fuerunt, qui Christo mortuo non pepercerunt:
quàm qui viuentem læserunt. Dedecus est velle
se vindicare de mortuo. Secundum est utilitas
iniuriæ illatæ. Persecutores nosti, iuxta verbum

*Eccl. 1.**In tract. de
rectitud.
Cathol. cō-
uers. paulò
ante medi-
um tom. 9.**Luc. 6.**In li. de re-
ctitud. Ca-
thol. conuer-
sat. ante
medium
tom. 9.**Eodē tract.
aliquantu-
lum à prin-
tom. 9.*

Psalmistæ, circumdant nos sicut apes: quia ad modum apum molestant nos tribulationibus sed in futuro fauum æternæ beatitudinis nobis præparant. Usque in tempus sustinebit patienter & postea erit redditio iocunditatis. Tertium est quod dilectio inimicorum nobis est utilior quam amicorum. Ipsa multum valet ad spiritualium vulnerum sanationem. Augustinus. Ego ad dilectionem inimicorum vos moneo, quia ad sanandâ peccatorum vulnera, nullum medicamentum utilius esse cognosco. Ipsa etiam facit multum ad perfectionem, & culmen bonitatis. Post illud: Diligite inimicos vestros; subditur: Estote perfecti, &c. Augustinus. Manifestissimum bonitatis est, ut tuum quoque inimicum diligas: & ei qui tibi malum vult, & si potest, faciat semper bonum velis, atque facias cum possis. Item magnam mercedem meretur. Si diligas eos, qui vos diligunt, quæ vobis gratia. Diligite inimicos vestros, &c. & erit merces vestra magna. Quartum est, quod Deo gravior est. Augustinus. Qui dilexerit inimicos, hic erit Dei amicus. Nec solum amicus: sed etiam filius. Vnde post illud Matth. 5. & Lucæ 6. Diligite inimicos vestros; subditur: Et eritis filij altissimi. Augustinus. Quanta gratia: per nos serui digni sumus, & inimicorum dilectione filij Dei efficiamur. Chrysostomus super Matth. Nihil est quod sic Deo similem efficiat, ut malignis atque indigentibus esse placabilem. Quintum est, quod hæc dilectio, diabolo est molestior. Magis enim elongat ab eius similitudine: qui odio obstinat hominem persequitur. Gregorius: Stultum

seruire diabolo offenso : qui nullo placatur obsequio. Sextum est, quòd dilectio id quod odendum est magis inimico destruit, quàm aliud. Ipsa est inimico ignis, inimicitias annihilans. Si esurierit inimicus, ciba illum, &c. Hoc enim faci- *Rom. 13.*
 ciens, carbones congeres super caput eius. Ipsa est gladius interficiens inimicum, in quantum inimicus est. Chrysostomus: Sustine ad tempus inimicum tuum, & benefac ei: postmodum autem victum benevolentia tua, amabis eum quasi amicum tuum. Idem: Omnis inimicitia beneficiorum assiduitate comepescitur. Gregorius. Miles Dei aduersitatis bello depressus, & pati- *Lib. 3 mor. cap. 16. circa princip.*
 entia scutum debet ante ferre, ne pereat: & ad præliandum promptus, amoris inferre iacula, vt vincat. Cuius armaturæ summam Paulus breuiter insinuat, dicens: Caritas patiens est, benigna est. Cum verò ex utroq; vnum defuerit: caritas non est. Si videlicet malos, absque benignitate tolerans, non amat. Et rursus si sine patientia exhibens, negligit tolerare quos amat. Septimum est, quod non potes nocere ex proposito proximo tuo: quin tibi noceas. Augustinus. Malitia procedit ex te: & quid vastat antè quam te? Ergo quo profundit ramum, lædit: vbi radicem habet, non lædit? Non est dedecus alicui, si non vult inquinare os suum conuitium pro conuitio reddendo: imò honor est & signum nobilitatis animi. *Pro. 20.*
Honor est homini qui se separat à contentionibus. Octauum est, quòd ille qui tibi iniuriatur, magis Deo iniuriatur quàm tibi: qui hoc ei prohibuit, qui maius ius habet in te, quàm tu ipse. Si ergo Deus differt

Ecccl. 23.

vindicare iniuriam suam, & non est ei dedecus: non erit tibi dedecus, imò honor, si exemplo Domini non vis vindicare teipsum. Gloria magna sequi Dominum.

Quarta pars. De honore, quem fratres sibi inuicem debent exhibere.

CAPVT XV.

Sequitur de honore quem debent sibi fratres exhibere. Et primò quis honor iste fit, ostendetur: secundò, exhibitio mutui honoris commendabitur: tertio ostendetur quod in exhibitione discretio sit habenda, quartò, quod fratris inhonoratio multum sit cauenda. Circa primum notandum quod nomen honoris quandoque sumitur pro dignitate, vt ad Heb. 5. Nec quisquam sumit honorem, sed qui vocatur à Deo tanquam Aaron. Aliquando sumitur pro timore reuerentiæ quæ est affectio animæ quæ aliquis altitudinem alterius reueretur, & dicitur esse fuga vel resilitio ab altitudine alicuius rei in propriam paruitatem, & huic motui interiori respondet exterius elongatio vel fuga, qua humiles perfectè elongant se ab his qui sunt in dignitate positi, non audentes se appropinquare. Aliquãdo verò honor dicitur illud quod alicui personæ propter aliquam prælationem exterius exhibetur: quod aliquando fit gratia superioritatis ad ostensionem subiectionis, & ad ostendendum voluntatem paratam esse ad obediendum, vt cum aliquis assurgit venienti, vel assistit sedenti, vel inclinatur transeunti, vel cum